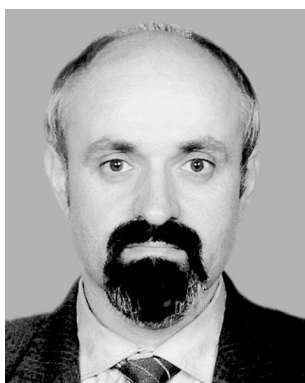

М. М. Вегеш

Белень Михайло Олексійович

БЕЛЕНЬ Михайло Олексійович (19. 05. 1951, с. Лісковець Міжгір. р-ну Закарп. обл.) – скульптор, графік, медальєр, живописець. Чоловік [М. Белень](#). Член НСХУ (1983), НСЖУ (1996). Премія ім. М. Островського (1989), обл. премія ім. Д. Вакарова (1989). Заслужений художник України (2002). Закін. Київський художній інститут (1983; викл. [В. Бородай](#), [В. Борисенко](#), *І. Макогон*, *В. Швецов*), творчі майстерні АМ СРСР у Києві (1989). Працював гол. художником Закарп. худож.-вироб. комбінату (1984–87). Член респ. худож. ради зі скульптури Худож. фонду України, чл. правління Закарп. організації НСХУ та голова секції скульптури. 1995–98 створив серію мемор. дощок діячам історії та культури Закарпаття: єпископам Андрію Бачинському, Теодору Ромжі, художникам Й. Бокшаю, Г. Глюку, А. Ерделі, Ф. Манайлу, артисту М. Садовському, князю Ф. Корятовичу, президентові Карпат. України А. Волошину, голові її сейму А. Штефану та ін. Автор пам'ятників «Розірваний лист», присвяч. євреям – жертвам гітлерівців (1994), загиблим міліціонерам Закарп. УВС (1997), О. Духновичу (1997; усі – Ужгород); поетові І. Гурдзану (с. Лісковець Міжгір. р-ну, 1979), художникові М. Мункачі (Мукачеве, 1994), пілотам, полеглим під час 2-ї світової війни (Дукля, Словаччина, 1987), З. Мозговому (с. Тересва Тячів. р-ну, 1988), С. Вайді (м. Тячів, 1990), Ю. Гуці-Венеліну (м. Свалява, 1992), В. Гренджі-Донському (Міжгір'я, 2000) та ін. Творам Б. властиві пластичність, гармонія ліній та об'ємів. Створив серії медалей, присвяч. художникам епохи Відродження, укр. художникам-класикам дореволюц. періоду, рос. художникам-передвижникам; понад сто медалей присвятив визнач. діячам Карпат. Русі. Медалі виконані в різних техніках, з різних матеріалів; вони позначаються майстерністю виконання, оригінальною композицією. Б. – автор графіч. серії «Етнографія Карпат» (35 аркушів) та понад 40 портретів князів та гетьманів України; публіцист. творів: «Смерековий хрест» (1995),

«Карпатська Україна в портретах» (1998), «О. Духнович» (1999), «Скарби предків» (2000, усі – Ужгород). Учасник худож. виставок: обл. – від 1975, респ. – від 1980, закордон. – від 1987. Персон. виставки відбувалися в Ужгороді (1977, 1984, 1986, 1995, 2001), Києві (1980), Кошицях (Словаччина, 1987), Сваляві (1990), Мукачевому (1992).

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Вегеш М. У світі книжок Михайла Беленя // Срібна Земля. 2000, 23 груд.;
2. Дурунда А. Ума живого відблиски // Белень М. Скарби предків. Уж., 2000;
3. Художники Закарпаття: Альбом-каталог. Уж., 2001.

Бібліографічний опис:

Белень Михайло Олексійович / М. М. Вегеш // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-39038>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).